

ทราบเพื่อเป็นข้อมูล
เรื่องที่.....



28 มี.ย. 2548
จัดเข้าวาระ

ที่ ศธ ๐๑๐๖.๔/๔๘๗

กระทรวงศึกษาธิการ

กฟม. ๑๐๓๐

๒๕๔๘ ๒๕๔๙

๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๙

๒๘ มี.ย. ๒๕๔๘
๑๙๖๙ ๑๙๖๐

เรื่อง คดีพิพาทในศาลปกครองเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

เรียน เลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำพิพากษาของศาลปกครอง ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๙ จำนวน ๕๐ ชุด

ศาลปกครองได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๙ (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย)
เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้เพิกถอนประกาศ
คณะกรรมการข้าราชการครู เรื่อง รับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๙ และ
ประกาศคณะกรรมการข้าราชการครู เรื่อง รับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๙
โดยให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันถัดไปถึงวันที่มีประกาศดังกล่าว

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ปรึกษากับอัยการเจ้าของคดีผู้ได้รับมอบหมาย และที่ปรึกษา
กฎหมายหลายท่าน เห็นตรงกันว่า ต้องอุทธรณ์เรื่องนี้ตามกฎหมายภายใน ๓๐ วัน และโดยผลแห่ง
กฎหมายมีผลให้การบังคับคดีไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

เนื่องจากคำพิพากษาศาลปกครองมีผลกระทำต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และ
ประชาชน ซึ่งอาจทำให้เกิดการระส่ำระสายในกระบวนการบริหารงานของกระทรวงศึกษาธิการ ประกอบ
กับมีกลุ่มนบุคคลที่ยุบงให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเกิดความสับสนเข้าใจผิด สร้างความ
ปั่นป่วน และเกิดความไม่มั่นใจในการปฏิบัติงาน จึงมีความจำเป็นต้องนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี เพื่อให้
ทราบถึงเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

/สืบเนื่อง...

สืบเนื่องจากร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ดังที่ประกาศไป เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ต้องใช้ควบคู่ไปกับพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งมีผลใช้บังคับก่อนแล้ว เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖ เป็นผลทำให้การบริหารโครงการสร้างองค์กรของกระทรวงศึกษาธิการ ไม่สมบูรณ์แบบ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๔๗ ต่อไป โดยที่ต้องกำหนดตำแหน่งผู้บุกริหาร ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นมาใหม่ ซึ่งสามารถทำได้ตามมาตรา ๓๐ ค (๒๑) แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๔๗ จะทำให้การบริหารงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ดังนั้น คณะกรรมการ ข้าราชการครู จึงต้องออก กฎ ก.ค. ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ.๒๕๔๗) ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๗ โดยอาศัย อันจากตาม พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อกำหนดตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา และเจ้าหน้าที่บริหารการศึกษาขึ้นพื้นฐาน รวมทั้งออกพระราชบัญญัติว่าด้วยเงินประจำตำแหน่ง ของข้าราชการ และผู้ดำรงตำแหน่งผู้บุกริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๔๗ และได้ ประกาศใช้เรียบร้อยแล้ว

เมื่อ กฎ ก.ค. ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๔๗) มีผลใช้บังคับแล้ว ได้ดำเนินการประจำ คณะกรรมการข้าราชการครู รับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา และรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๗ โดยกำหนด วันรับสมัครระหว่างวันที่ ๑๑ – ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๗ และได้มีการสอบวัดสมรรถนะด้านต่าง ๆ ซึ่งผู้ออก ข้อสอบเป็นบุคคลภายนอก คือ คณะกรรมการศูนย์ฯ ฯ รวมทั้งได้มีการคัดเลือกตัวบุคคล และบรรจุแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งไปเรียบร้อยแล้ว ซึ่งผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งก็ปฏิบัติงานด้วยศักดิ์ศรี

ในการดำเนินการดังกล่าว ได้มีผู้เสียประโยชน์จำนวนหนึ่ง คือ ผู้ที่สอบไม่ผ่าน ในจำนวน นี้ ได้มีผู้เขียนฟ้องคดีต่อศาลปกครอง จำนวน ๒๐ คน ภายหลังต่อมาก็ยื่นฟ้องคดีส่วนใหญ่ได้ถอนฟ้อง เนื่องจากเข้าใจและเห็นด้วยกับการดำเนินการ คงเหลือเพียง ๕ คน ซึ่งได้เกย์ย้อนอาญาไปแล้ว ๒ คน คือ นายชวัช ยุวเชียร และนายสมพงษ์ สุชาติพงษ์ ส่วนอีก ๒ คน ยังรับราชการอยู่ คือ นายพิทยา จันฤทธิ์ และ นายชุศักดิ์ หมั่นสะเกย ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ด้วยเหตุการณ์ดังกล่าวที่เกิดขึ้นข้างต้น กระทรวงศึกษาธิการมีความเห็นว่า เนื่องจากเป็น
กระบวนการทางกฎหมาย และอยู่ในระยะเวลาของการเปลี่ยนแปลง จึงทำให้บุคลากรของ
กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากเกิดความไม่เข้าใจ แต่ปัจจุบันเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้คลี่คลายลง
ไปมากแล้ว ตลอดจนช่วงการพ้องคิดได้ดำเนินการมาเป็นเวลาปีเศษ จึงทำให้ทุกคนมีความเข้าใจและพอใจ
มากขึ้น กระทรวงศึกษาธิการจึงต้องอุทธรณ์ยังคิดถึงที่สุด

เพื่อให้เกิดความรอบคอบในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด กระทรวงศึกษาธิการได้
ปรึกษาอัยการที่รับมอบหมาย และได้หารือผู้รู้ด้านกฎหมายเพื่อขอคำปรึกษาแนะนำ ซึ่งได้ผลว่า มีประเด็น
สำคัญที่ศาลปกครองสูงสุดสามารถนำไปพิจารณา คือ ประกาศที่ถูกเพิกถอนนี้ เป็นประกาศที่ได้ออกตาม
กฎ ก.ค. ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ.๒๕๔๗) และกฎ ก.ค. นี้ได้ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรี และสำนักงาน
คณะกรรมการคุณวุฒิภายนอก จึงชอบด้วยกฎหมาย เมื่อกฎ ก.ค. ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น ประกาศที่ออก
ตามกฎ ก.ค. ย่อมจะต้องชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน อีกประการหนึ่ง คำพิพากษาของศาลปกครองกลาง
ที่พิพากษาให้เพิกถอนประกาศโดยให้มีผลย้อนหลังไปจนถึงวันออกประกาศนั้น ไม่สอดคล้องกับความเห็น
ของคุณการผู้แสวงคดีที่เห็นว่า คำพิพากษามีผลบังคับวันที่คิดถึงที่สุด โดยไม่ให้มีผลย้อนหลัง
ประกอบกับตามมาตรา ๓๐ วรรค ๒ แห่งพระราชบัญญัติขัดต่อศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดว่า ในกรณีที่เป็นคำพิพากษาของศาลชั้นต้น ให้รอการปฏิบัติตามคำบังคับไว้จนกว่าจะ^{จะ}
พ้นระยะเวลาการอุทธรณ์ หรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์ให้รอการบังคับคดีไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

กระทรวงศึกษาธิการเห็นว่า คดีพิพาทในศาลปกครองกลางเรื่องนี้ เป็นเรื่องสำคัญและ
เกี่ยวข้องกับมติคณะกรรมการรัฐมนตรี จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อทราบ และคณะกรรมการรัฐมนตรีอาจ
พิจารณาให้คำแนะนำซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อกระทรวงศึกษาธิการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอดิศัย พorpharawichit)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

สำนักงาน ก.ค.ศ.

โทร ๐ ๒๒๘๑ ๓๓๕๙

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๒๘๗๕

จดอยู่ในประเภทเรื่องทราบเพื่อเป็นข้อมูล

(นางโรมส์ อารยะชิต)

รองเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ปฏิบัติงานตามหน้า
เลขานุการและรัฐมนตรี

○ คำพิพากษา

(๑. ๑๙)



คดีหมายเลขดำที่ ๓๙๐/๒๕๔๗
คดีหมายเลขแดงที่ ๙๘๓๙/๒๕๔๗

ในพระปรมາภิไயพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๒๓ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

ผู้ฟ้องคดี	ที่ ๑	นายรัช อุ่นเชียร
	ที่ ๒	นายกองหล่อ ชัยวงศ์ชา
	ที่ ๓	นายธงค์ พิสุทธิ์ชาติ
	ที่ ๔	นายโวกาส วัฒน์
	ที่ ๕	นายประเสริฐ บุญฤทธิ์
	ที่ ๖	นายคมพิสูฐ์ นายอนุชาต
	ที่ ๗	นายสมบูรณ์ ช้างนำ
	ที่ ๘	นายวิสูตร เกษมสุข
	ที่ ๙	นายสมพงษ์ สุชาติพงษ์
	ที่ ๑๐	นายท่านุ เนียมสนอม
	ที่ ๑๑	นายมังคล อัญสุข
	ที่ ๑๒	นายเดิบ ไยเจริญ
	ที่ ๑๓	นายปกรณ์ เพพชร
	ที่ ๑๔	นายไพบูลย์ บุญพุทธ
	ที่ ๑๕	นายลันด์ชัย พุทธบุญ

ระหว่าง



รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะ

ประธานคณะกรรมการข้าราชการครู ที่ ๑

คณะกรรมการข้าราชการครู ที่ ๒

ผู้อุปถัมภ์

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีหมายเลขดำที่ ๔๗๕/๒๕๔๗

คดีหมายเลขแดงที่ ๓๙๐/๒๕๔๗

ระหว่าง	นายพิทยา จันทาไชย	ผู้ฟ้องคดี
	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะ	
	ประธานคณะกรรมการข้าราชการครู ที่ ๑	

ระหว่าง	คณะกรรมการข้าราชการครู ที่ ๒	ผู้อุปถัมภ์
	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะ	
	ประธานคณะกรรมการข้าราชการครู ที่ ๑	

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีหมายเลขดำที่ ๑๐๑๘/๒๕๔๗

คดีหมายเลขแดงที่ ๓๙๑/๒๕๔๗

ระหว่าง	นายอนุสิทธิ์ เพชรสัมฤทธิ์	ผู้ฟ้องคดี
	คณะกรรมการข้าราชการครู	
	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะ	

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย



คดีหมายเลขดำที่ ๑๙๔/๒๕๔๗
คดีหมายเลขแดงที่ ๙๙๘/๒๕๔๗

ระหว่าง	นายชานวัฒน์ วรเชษฐ์	ผู้ฟ้องคดี
	ประธานคณะกรรมการข้าราชการครู ที่ ๑	
	คณะกรรมการข้าราชการครู ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีหมายเลขดำที่ ๑๙๕/๒๕๔๗
คดีหมายเลขแดงที่ ๙๙๙/๒๕๔๗

ระหว่าง	นายชุติกิตติ์ หมื่นสารกษ์	ผู้ฟ้องคดี
	ประธานคณะกรรมการข้าราชการครู ที่ ๑	
	คณะกรรมการข้าราชการครู ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีหมายเลขดำที่ ๑๙๖/๒๕๔๗
คดีหมายเลขแดงที่ ๙๙๐/๒๕๔๗

ระหว่าง	นายเอกชัย กาญจนฯ	ผู้ฟ้องคดี
	ประธานคณะกรรมการข้าราชการครู ที่ ๑	
	คณะกรรมการข้าราชการครู ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย



คดีทั้งหมดจำนวนนี้ ทางสั่งรวมคดีและโอนคดีเข้าด้วยกันแล้ว เพื่อความสะดวก
แก่การพิจารณาให้เรียกผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๕ ในสำนวนแรกคดีหมายเลขดำ
ที่ ๓๗๐/๒๕๔๗ เป็นผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๕ เรียกผู้ฟ้องคดีในสำนวนที่สอง
คดีหมายเลขดำที่ ๘๑๕/๒๕๔๗ เป็นผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ เรียกผู้ฟ้องคดีในสำนวนที่สาม
คดีหมายเลขดำที่ ๑๐๑๙/๒๕๔๗ เป็นผู้ฟ้องคดีที่ ๑๗ เรียกผู้ฟ้องคดีในสำนวนที่สี่คดีหมายเลขดำ
ที่ ๑๑๔๑/๒๕๔๗ เป็นผู้ฟ้องคดีที่ ๑๘ และเรียกผู้ฟ้องคดีในสำนวนที่ห้าคดีหมายเลขดำ
ที่ ๑๑๔๒/๒๕๔๗ เป็นผู้ฟ้องคดีที่ ๑๙ และเรียกผู้ฟ้องคดีในสำนวนที่หกเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามลำดับ และเรียกผู้ถูกฟ้องคดีในสำนวนที่สาม เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

สำนวนแรกคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๕ ฟ้องต่อศาลปกครองว่า
ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากนาย ก.ค. ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ว่าด้วยการดำเนินการ
ระดับเงินเดือนของตำแหน่งข้าราชการครู ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๗ และประชุม
คณะกรรมการข้าราชการครู เรื่อง รับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๙
มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยผู้ฟ้องคดีทั้งสิบห้าระบุรายฟ้องว่า ในขณะที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษายังไม่มีผลใช้บังคับ คณะกรรมการข้าราชการครูได้ออก
กฎ ก.ค. ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ว่าด้วยการกำหนดระดับเงินเดือนของตำแหน่ง
ข้าราชการครู ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๗ โดยไม่มีอำนาจ และนอกจานี้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบห้า
ได้รับแต่งตั้งจากการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ให้เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา แต่ผู้ถูกฟ้องคดี
ที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีประกาศเรื่อง รับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ลงวันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดวิธีการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โดยประกาศดังกล่าวได้กำหนดวันรับสมัคร วันที่ ๗ พฤษภาคม
ความรอบรู้และเจตคดีทางการบริหาร วันประเมินสมรรถนะสำคัญของบุคคล วันสอบสัมภาษณ์
และวันประเมินความเหมาะสมสมกับตำแหน่ง



ผู้ฝังคดีทั้งสิบห้าเห็นว่า การออกประกาศดังกล่าวเป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย กระทำโดยไม่มีอำนาจหรืออนุญาตให้อำน้ำจหน้าที่ ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และเป็นการใช้คุลพินิจโดยมิชอบ เนื่องจากมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครุและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งปัจจุบันกฎหมายดังกล่าวยังไม่มีการบังคับใช้

ผู้ฝังคดีทั้งสิบห้าจึงขอให้เพิกถอนกฎหมาย.ค. ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ว่าด้วยการกำหนดระดับเงินเดือนของตำแหน่งข้าราชการครู ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๗ และเพิกถอนประกาศคณะกรรมการข้าราชการครู เรื่อง รับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ขอให้ศึกษาธิการจังหวัด ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ไปจนกว่ากฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจะมีผลใช้บังคับ และขอให้ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด ผู้ช่วยผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และผู้ช่วยสามัญศึกษาจังหวัดปฏิบัติหน้าที่รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามคำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานต่อไปจนกว่ากฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจะมีผลใช้บังคับ

นอกจากนั้น ผู้พ้องคิดทั้งสิบห้าได้ขอให้ศาลกำหนดวิธีการบรรเทาทุกข์ชั่วคราวโดยสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคิดีระงับการดำเนินการสอบคัดเลือกและแต่งตั้งข้าราชการอันสืบเนื่องมาจากการสอบคัดเลือกตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการครู เรื่อง รับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ไปจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น

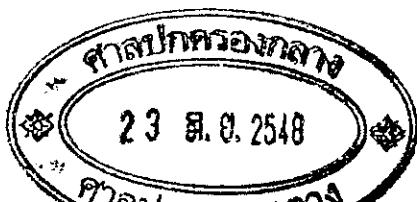


สำหรับคำขอให้เพิกถอนกฎก.ค. ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ว่าด้วยการกำหนดระดับเงินเดือนของตำแหน่งข้าราชการครู ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำแฉลลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นวันเดียวกันที่ยื่นคำฟ้องขอยกเลิกคำขอดังกล่าว แต่ขอให้ศาลพิจารณาพิพากษาตามคำขอข้ออื่นตามที่ขอมานำคำฟ้อง

มาล米คำสั่งเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๗ ไม่รับคำขอทุกเรื่องการบังคับตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการครู เรื่อง รับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ตามคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๙ ไว้พิจารณา

สำนวนที่สอง ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ ฟ้องต่อศาลปกครองกลางว่า ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากประกาศคณะกรรมการข้าราชการครู เรื่อง รับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยบรรยายฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ เป็นข้าราชการครูตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดคนายก ได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาคนายก ตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ๖/๒๕๔๖ เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๖ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีประกาศเรื่อง รับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดวิธีการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โดยประกาศดังกล่าวได้มีการกำหนดวันรับสมัคร วันทดสอบความรอบรู้ และเจตคติทางการบริหาร วันสอบสัมภาษณ์ และวันประเมินความเหมาะสมสมกับตำแหน่ง

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ เห็นว่า การออกประกาศดังกล่าวเป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย กระทำโดยไม่มีอำนาจหรือออกหนังสืออำนาจหน้าที่ ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ เนื่องจากมาตรฐาน ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติระบุวันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ก้าหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ



แต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งปัจจุบันกฎหมายดังกล่าวยังไม่มีการบังคับใช้

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ จึงขอให้เพิกถอนประกาศคณะกรรมการข้าราชการครูเรื่อง รับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๗ และขอให้ศาลมีคำสั่งห้ามประชานและกรรมการในคณะกรรมการข้าราชการครู ตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามประกาศฯ ยุติการดำเนินการใดๆ ตามประกาศทั้งหมด และให้ถือปฏิบัติตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยเคร่งครัด

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ ได้ขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวโดยขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีและผู้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการครู เรื่อง รับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ หยุดการดำเนินการเพื่อแต่งตั้งบุคคลที่ได้ดำเนินการสรรหาตามประกาศฯ ไว้ก่อน จนกว่าศาลปักครองกล่างจะมีคำพิพากษาศาลมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ ไม่รับคำขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ ไว้พิจารณา

ต่อมาผู้พ้องคิดที่ ๑๖ แหล่งเพิ่มเติมต่อศาล โดยกล่าวอ้างว่า การพิจารณาด้วยสินเพื่อคัดเลือกผู้เข้ารับการสัมภาษณ์โดยใช้คะแนนผลการทดสอบภาคสมรรถนะทางการบริหารภาคความรอบรู้ทางการบริหาร และภาคเจตคติทางการบริหาร ขัดแย้งกับเกณฑ์การดัดสินที่กำหนดในประกาศคณะกรรมการข้าราชการครู เรื่อง รับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๗ ซึ่งกำหนดให้พิจารณาจากผู้ฝ่ายการทดสอบความรอบรู้ และเจตคติทางการบริหาร ซึ่งศาลเห็นว่า คำแหล่งดังกล่าวถือเป็นการตั้งข้อหาใหม่โดยที่ผู้พ้องคิดไม่เคยกล่าวอ้างมาก่อน ศาลจึงมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ไม่รับ



คำฟ้องในข้อหาการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายในการตัดสินเพื่อคดเลือกผู้เข้ารับการสัมภาษณ์และประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาไว้พิจารณา

สำนวนที่สาม ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๗ เป็นข้าราชการครูตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการ การประ大局ศึกษาจังหวัดชัยนาท ได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวนรุ้ง เขต ๑ ตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ๖๘/๒๕๕๖ เวื่อง แต่งตั้งข้าราชการเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ บัญชีคำฟ้องด่อศาลปกครองพิษณุโลก ขอให้เพิกถอน กฎ.ก.ค. ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๕๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ว่าด้วยการกำหนดระดับเงินเดือนของตำแหน่งข้าราชการครู ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๗ และเพิกถอนประกาศคณะกรรมการข้าราชการครู เรื่อง รับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๗ พร้อมกับขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎ.ก.ค. ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๕๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ว่าด้วยการกำหนดระดับเงินเดือนของตำแหน่งข้าราชการครู ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๗ และตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการครูทั้งสองฉบับดังกล่าว

ศาลปกครองพิษณุโลกมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ไม่รับคำฟ้อง ในข้อหาที่ขอให้เพิกถอน กฎ.ก.ค. ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๕๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ว่าด้วยการกำหนดระดับเงินเดือนของตำแหน่งข้าราชการครู ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๗ ไว้พิจารณา และไม่รับคำขอทุเลาการบังคับตามประก.๔ คดคณะกรรมการข้าราชการครู เรื่อง รับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๗ ไว้พิจารณา

สำนวนที่สี่ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๘ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๙ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒๐ เป็นข้าราชการครูตำแหน่งผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัดบุรีรัมย์ ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัดนครราชสีมา และผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัดบุรีรัมย์ ได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๑ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต ๑



และรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔ ตามลำดับ ตามคำสั่ง
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ๖๘/๒๕๔๖ เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการ
เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม
๒๕๔๖ ยืนคำฟ้องต่อศาลปกครองนครราชสีมา ฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้กำหนดให้
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นหน่วยงานทางการศึกษา และออกกฎหมาย ก.ค. ฉบับที่ ๒๕
(พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ว่าด้วย
การกำหนดระดับเงินเดือนของตำแหน่งข้าราชการครู ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๗ และ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกประกาศคณะกรรมการข้าราชการครู เรื่อง รับสมัครข้าราชการ
เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗
โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจ หรืออนุญาตอ่อนจากหน้าที่ เนื่องจาก
การดำเนินการตั้งกล่าวจะกระทำได้ต่อเมื่อมีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษาออกใช้บังคับแล้ว ทั้งนี้ ตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๗๕ แห่งกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อาศัยอำนาจ
ตามพระราชบัญญัติระเบียนข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ในกรณีการตั้งกล่าว จึงขัด
หรือแย้งกับมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ
พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงไม่มีผลบังคับได้ตามมาตรา ๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว
และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวมีผลทำให้ผู้ที่เคยปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการและ
รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในระยะแรกของการปฏิรูป
การศึกษาด้วยความยากลำบาก และสามารถบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพไม่ได้รับการ
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ซึ่งก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่บุคคลดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งสาม
จึงมีคำขอให้เพิกถอนประกาศคณะกรรมการข้าราชการครู เรื่อง รับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้ง^๑
ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๗ ให้ศึกษาธิการ
จังหวัด ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดปฏิบัติ
หน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรา ๗๕ แห่งกฎหมายว่าด้วยระเบียน
บริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการต่อไป จนกว่ากฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษาจะมีผลใช้บังคับ ให้ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด ผู้ช่วยผู้อำนวยการ



การประทุมศึกษาจังหวัด และผู้ช่วยผู้อำนวยการสภาน้ำยการสามัญศึกษาจังหวัด ปฏิบัติหน้าที่รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามคำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานต่อไป จนกว่ากฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคคลทางการศึกษาจะมีผลใช้บังคับ และให้ศาลกำหนดวิธีการบรรเทาทุกข์ชั่วคราว โดยสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีระวางการดำเนินการสอบคัดเลือกและแต่งตั้งข้าราชการ อันสืบเนื่องมาจากกรรมการสอบคัดเลือกตามบังคับของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตั้งแต่วันนี้ จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ศาลปักครองนครราชสีมา มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒ กรกฏาคม ๒๕๔๗ ไมรับฟังข้ออุทธรณ์การบังคับตามที่ผู้ฟ้องคดีขอให้รับการดำเนินการสอบคัดเลือกและแต่งตั้งข้าราชการ อันสืบเนื่องมาจากกรรมการสอบคัดเลือกตามประกาศดังกล่าว

ต่อมาผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๔, ที่ ๑๐ ถึงที่ ๑๕, ที่ ๑๗ ถึงที่ ๑๙ และที่ ๑๐ มีคำร้องขอถอนคำฟ้อง ซึ่งศาลมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๔, ที่ ๑๐ ถึงที่ ๑๕ และที่ ๑๗ ถอนคำฟ้อง มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๗ อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๘ ถึงที่ ๑๙ ถอนคำฟ้อง และมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒๐ ถอนคำฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหกสำนวนให้การว่า ความเดือดร้อนเสียหายหรือการกระทำอันใดที่ผู้ฟ้องคดีก่อจลาจลขึ้นนั้น มิใช่เกิดจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่เป็นผลจากการดำเนินการที่ประชุมคณะกรรมการข้าราชการครู ซึ่งเป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู โดยใช้อำนาจตามกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นเพียงองค์ประกอบหนึ่งของคณะกรรมการข้าราชการครู ซึ่งกฎหมายกำหนดให้เป็นประธานคณะกรรมการและกรรมการ ข้าราชการครู มีหน้าที่บริหารการประชุมให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการประชุม ผลหรือมติการประชุมเป็นประกาศโดยกฎหมาย บัญญัติกำหนดให้มีมติเสียงข้างมากของคณะกรรมการข้าราชการครูเป็นเสียงชี้ขาด ผู้ฟ้องคดี จึงไม่มีอำนาจฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

ความเดือดร้อนเสียหายตามที่ผู้ฟ้องคดีก่อจลาจลแก้รัฐแล้วเกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากผู้ฟ้องคดีไม่สามารถสอบผ่านเกณฑ์การประเมินเพื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ถึงแม้ผู้ฟ้องคดีจะเป็นผู้ได้รับคำสั่งแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ



ให้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ หรือให้ปฏิบัติหน้าที่รองผู้อำนวยการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามคำสั่งของเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐานก็ตาม ถึงอย่างไรว่างกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการ
ศึกษาจะมีผลใช้บังคับก็ไม่มีบทบัญญัติมาตราใดบัญญัติให้ต้องแต่งตั้งบุคคลผู้ปฏิบัติหน้าที่
ดังกล่าว ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือดำรงตำแหน่ง
รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแล้วแต่กรณีแต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู ตามพระราชบัญญัติระเบียนข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีอำนาจและหน้าที่กำหนดนโยบายการบริหารงานบุคคล กฎ ก.ค. ระเบียนหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ฯลฯ ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียนข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ และถึงแม้บทเฉพาะกาลมาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียนบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๙ บัญญัติให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการของส่วนราชการและหน่วยงาน โอนอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่บรรดาภิจการ ทรัพย์สิน หนี้ อัตรากำลังข้าราชการ ลูกจ้าง และเงิน俸ประมาณของส่วนราชการและหน่วยงานตามที่พระราชบัญญัติระเบียนบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๙ กำหนดไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างก็ตาม กฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติระเบียนข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ก็ยังใช้บังคับและมีผลทางกฎหมายอยู่ตามที่ยังไม่ถูกยกเลิกโดยกฎหมายใหม่

เมื่อพระราชนูญติราชเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน และก็หมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา y ที่เป็นร่างกฎหมายซึ่งอยู่ในระหว่างพิจารณาของสภากลไชและยังไม่มีผลใช้บังคับนั้น ด้วยความจำเป็นในการบริหารงานราชการครู ตามนโยบายของรัฐบาลและตามแนวโน้มนโยบายของรัฐธรรมนูญให้เป็นไปโดยมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงต้องอาศัยกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓ (๕) แห่งพระราชบัญญัติราชเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ประกอบมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติราชเบียบบริหารราชการแผ่นดิน



พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๔๕) กำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่กำหนดขึ้นตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนท้องที่ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นหน่วยงานทางการศึกษา เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจดำเนินการอื่นได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ แต่หากกำหนดไว้ชั้นนี้ก็มิได้กำหนดให้มีฐานะเป็น “โรงเรียนวิทยาลัย ฯลฯ” ซึ่งหมายถึงเดิมพากัน หน่วยงานทางการศึกษา ตามมาตรา ๔ (๑) (ที่ถูกต้องคือ มาตรา ๓ (๑)) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ แต่กำหนดชั้นจากหน่วยบริหารจัดการศึกษาที่ต้องมีฐานะเป็นส่วนราชการด้วย โดยมิพักด้วยรอให้กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีผลใช้บังคับ และหากจะมีผลใช้บังคับก็เป็นการอาศัยอำนาจตามกฎหมายและฉบับกัน ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่อาจนำมากล่าวอ้างได้ อีกทั้งมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนท้องที่การศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ก็ยังบัญญัติรับรองในเรื่องการบริหารงานบุคคลของข้าราชการในกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งหมายรวมถึงผู้ที่ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการครูในกระทรวงศึกษาธิการด้วยว่า ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนี้ คำว่า “กฎหมายว่าด้วยการนี้” ในส่วนของข้าราชการครู ย่อมหมายถึงพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน เมื่อเป็นเช่นนี้จึงเป็นอำนาจและหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการกำหนดให้หน่วยบริหารจัดการศึกษาหรือส่วนราชการใดให้เป็นหน่วยงานทางการศึกษา มิใช่อำนาจและหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตามมาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนท้องที่การศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็น พิจารณาดูการที่มีอำนาจและหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในหน้าที่หน่วยงานครุการที่มีอำนาจและหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในหน้าที่ขององค์กรกลางบริหารงานบุคคล ซึ่งในปัจจุบันพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ยังมีผลใช้บังคับ ทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามมาตรา ๒๒ (๑) และเมื่อได้กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีผลใช้บังคับก็จะทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต่อไป

การดำเนินการออกกฎหมาย ค. ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ว่าด้วยการกำหนดระดับเงินเดือนของตำแหน่งข้าราชการครู ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๗ เป็นการดำเนินการที่ชอบ



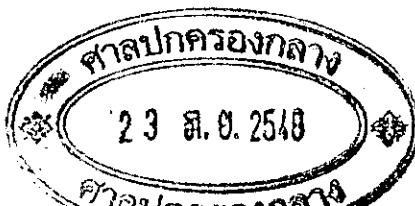
ด้วยกฎหมาย โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๖๓ ที่ยังมีผลใช้บังคับในปัจจุบันเพื่อให้สอดคล้องกับมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่กำหนดตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๖๓ การที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พยายามเลี้ยงไปกำหนดให้สอดคล้องกับตำแหน่งตามมาตรา ๓๗ วรรคสาม วรรคสี่ และวรคห้า แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ นั้น ขอให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจกำหนดซึ่งตำแหน่งเป็นเช่นนั้นได้ และโดยหลักการของการบังคับใช้กฎหมาย ระหว่างกฎหมายจัดระเบียบบริหารราชการกับกฎหมายจัดระเบียบบริหารงานบุคคลนั้น ต้องแยกกันคนละส่วน และการปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่จะต้องไม่ก้าวล่วงชึ้นกันและกัน แต่ต้องใช้บังคับให้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน เช่น กรณีกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน แม้จะกำหนดให้มีตำแหน่งปลัดกระทรวง อธิบดี ฯลฯ ก็ตามแต่ก็หมายมิผลทำให้มีตำแหน่งดังกล่าวเกิดขึ้นแต่อย่างใดไม่ ทั้งนี้ เพราะมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม “ได้บัญญัติเรื่องการบริหารงานบุคคลไว้อีก ด้วยเหตุว่า สำหรับการบรรจุและการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ราชการต่างๆ ให้เป็นไปตามกฎหมายนั้นๆ คำว่า “ตามกฎหมายนั้นๆ” จึงหมายถึง กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคล ซึ่งในกรณีของข้าราชการพลเรือน ได้แก่ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้มีการกำหนดตำแหน่งปลัดกระทรวง อธิบดี ไว้ชั่นเดียวกัน และคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนซึ่งเป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนยังได้กำหนดตำแหน่งอื่นๆ เท่าที่จำเป็นสำหรับที่รัฐจะให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน กำหนดเลขที่อัตราราคาตำแหน่งของอัตราเงินเดือน รวมทั้ง กำหนดระดับเงินเดือนของตำแหน่งต่างๆ ด้วย ในกรณีของตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ นั้น มาตรา ๗ ได้บัญญัติไว้ในลักษณะเดียวกับมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะเป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู จึงมีอำนาจกำหนดตำแหน่งอื่นของข้าราชการครู เช่นเดียวกับ ก.พ. ซึ่งเป็น



องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนที่มีอำนาจกำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนตำแหน่งอื่นๆ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนได้

การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะมีประสิทธิภาพหรือไม่ และความจำเป็นที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องกำหนดตำแหน่งข้าราชการครูเพิ่มขึ้นใหม่หรือไม่ เป็นปัญหาข้อเท็จจริงมิใช่ปัญหาข้อกฎหมายตามที่ฟ้อง และเป็นดุลพินิจของผู้บริหารในระดับสูงที่จะพิจารณาถึงความเหมาะสม เหตุผล และความจำเป็น สำหรับกรณีของผู้ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งอาศัยอำนาจตามมาตรา ๙ และมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการบุคคลดังบังคับตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ซึ่งเป็นอำนาจและหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยมีต้องพิจารณาบทเฉพาะกาลตามมาตรา ๕๗ ถึงมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างถึงอำนาจหน้าที่ราชการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและคณบดีกรรมการข้าราชการครูว่ามิได้มีการโอนหรือมอบอำนาจไว้แต่อย่างใด เพราะเป็นการบังคับใช้กฎหมายโดยเด็ดขาด

นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ชี้แจงว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ทำให้การบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการเปลี่ยนแปลงไป คือ มาตรา ๑๐ กำหนดให้แบ่งส่วนราชการในส่วนกลางเป็น ๖ สำนักงาน มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๗ กำหนดให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา และให้มีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ หรือกฎหมายอื่น มาตรา ๖๓ กำหนดให้โอนอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณบดีกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมสามัญศึกษา กรมวิชาการ และหน่วยงานบริหารระดับจังหวัด และอำเภอในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณบดีกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ไปเป็นของสำนักงานคณบดีกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรา ๖ (๑) และ (๒) กำหนดให้จัดระเบียบราชการ



กระทรวงศึกษาธิการเป็นระเบียบบริหารราชการในส่วนกลาง และระเบียบบริหารราชการ เขตพื้นที่การศึกษา และกระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๖ กำหนดเขตพื้นที่การศึกษาจำนวน ๑๗๕ เขต และมีคำสั่งที่ สร ๕/๒๕๔๖ เรื่องแต่งตั้ง ข้าราชการเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมที่ สร ๑/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๖ รวม ๑๗๕ ราย ตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารสามารถดำเนินกิจกรรมการตามภารกิจหน้าที่ไปได้ก่อนที่จะ มีการแต่งตั้งผู้ดูแลรับผิดชอบสำนักงานบุคคลของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา สำหรับการแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นการดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยไม่มี กฎหมายรองรับเหมือนกับการสั่งให้ข้าราชการไปปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา

เนื่องจากมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นบทเฉพาะกาลกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ แต่งตั้งข้าราชการไปปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาไปพลาสก่อน จนกว่ากฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจะมีผลใช้บังคับ แต่ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ... นั้น รัฐสภา ได้ประชุมเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๖ แล้วมีมติไม่ยืนยันร่างพระราชบัญญัติตั้งกล่าว และ ไม่อาจคาดการณ์ได้ว่าจะมีการเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา พ.ศ. ... เข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเมื่อใดและจะมีผลใช้บังคับ ได เมื่อใด ในขณะที่การบริหารจัดการเขตพื้นที่การศึกษามีปัญหาข้อขัดข้อง โดยเฉพาะปัญหา เรื่องการบริหารงานบุคคลที่เข้ารวมศูนย์อยู่ที่ส่วนกลาง ปัญหาการใช้อำนาจตามกฎหมายของ ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ปัญหา การมอบหมายให้ปฏิบัติราชการแทนและการรักษาราชการแทนเป็นต้น ซึ่งการแก้ไขปัญหา ดังกล่าวจะต้องอาศัยกฎหมายเฉพาะคือ กฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของ ข้าราชการครูมาใช้บริหารงานบุคคลในเขตพื้นที่การศึกษา ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับนโยบายปฏิรูปการศึกษา จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ



พ.ศ. ๒๕๖ วินิจฉัยปัญหาอันเกี่ยวกับการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของผู้ดูแลรักษาและดูแลน้ำดื่มในสังคมไทย ตามที่กำหนดไว้ในบทเฉพาะกาล ซึ่งในการณ์ได้แก่การวินิจฉัยปัญหาของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตั้งก่อฯ และโดยเหตุที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครุ พ.ศ. ๒๕๗๓ ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๖ กำหนดให้มีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบกับกระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎหมายกระทรวงกำหนดให้ลักษณะการแบ่งส่วนราชการในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. ๒๕๖ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖ รวมทั้งมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๖ บัญญัติว่า “การบรรจุและแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ราชการต่างๆ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น” ซึ่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น ย้อมหมายถึงกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครุที่มีผลใช้บังคับแก่ข้าราชการครุอยู่ในขณะนี้ คือ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครุ พ.ศ. ๒๕๗๓ ซึ่งตามมาตรา ๓ (๕) ให้อำนาจ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดหน่วยงานทางการศึกษาและจะมีผลทันทีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจกำหนดกรอบอัตรากำลังของข้าราชการครุ ตามมาตรา ๓๐ ให้และโดยที่มาตรา ๗ (๒) ให้อำนาจ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกกฎหมาย ให้ออกกฎหมาย ๔๘๗ พระราชบัญญัตินี้ และมาตรา ๓๐ (๑) ให้อำนาจ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดตำแหน่งงานบริหารงานตัวแทนที่เรียกว่าอย่างอื่นซึ่งมิใช่ตัวแทนข้าราชการพลเรือนสามัญให้เป็นตำแหน่งข้าราชการครุ และมาตรา ๓๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติว่า “ตัวแทนของข้าราชการครุตัวแทนใดจะได้รับเงินเดือนในระดับใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค. โดยให้คำนึงถึงการรับเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งด้วย” ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๐ (๑) (๒๑) กำหนดให้มีตำแหน่งข้าราชการครุขึ้นใหม่ ๔ ตำแหน่ง คือ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และเจ้าหน้าที่บริหารการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีตัวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖ และเมื่อมีการกำหนดตำแหน่งให้เป็นตำแหน่งข้าราชการครุ ก็จะต้องกำหนดระดับเงินเดือนของตำแหน่งนั้นไว้ด้วย จึงได้ออกกฎหมาย ก.ค. ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๗) กำหนดระดับเงินเดือนของตำแหน่งดังกล่าว



ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาเห็นว่า เพื่อให้มีผู้ดำเนินคดีและมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายสามารถปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวได้ อันจะทำให้การบริหารและการจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อรับรองตำแหน่งสายงานบริหารการศึกษาสายงานบริหารการประถมศึกษา และสายงานบริหารการมัธยมศึกษา ซึ่งเดิมตำแหน่งตามมาตรา ๓๐ (๑) (๓) ถึง (๒๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียนข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ และมีอยู่ ๓,๘๖๕ คน และได้ถูกยุบเลิกหน่วยงาน โดยผลของมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียนบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๙๖ แล้ว จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓ (๕) และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียนข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ กำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นหน่วยงานทางการศึกษา กำหนดตำแหน่งข้าราชการครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีออกกฎหมาย ก.ค. ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๕๔๗) เพื่อกำหนดรับเงินเดือนของตำแหน่งดังกล่าว รวมทั้งออกพระราชบัญญัติเพื่อกำหนดเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการ และผู้ดำเนินคดีที่ไม่เป็นข้าราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๗

เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียนข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ กำหนดตำแหน่งและกรอบอัตรากำลังของข้าราชการครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแล้ว จึงต้องจัดคนลงตำแหน่ง ซึ่งตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและตำแหน่งที่มีความสำคัญต่อการปฏิรูปการศึกษาตามนโยบายของรัฐบาล และกระทรวงศึกษาธิการ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยเฉพาะตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานั้น เป็นตำแหน่งที่ต้องรับผิดชอบต่อผลงาน และการบรรจุ และแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ซึ่งจะต้องคำนึงถึงหลักการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียนบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกอบกับมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียนบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๙๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในฐานะผู้รับผิดชอบการบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะองค์การบริหารงานบุคคลตามพระราชบัญญัติระเบียนข้าราชการครูที่ต้องดำเนินนโยบายการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครู ภายใต้หลักการของกฎหมายดังกล่าว จึงได้กำหนดวิธีการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและรองผู้อำนวยการ



สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในครัวบประชาธิรัชย์ที่ ๓/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๗ ได้ประกาศรับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ฉบับลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๗ เพื่อสรรหาบุคคลที่มีคุณภาพ มีความสามารถ ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่ง โดยประกาศดังกล่าวได้มีการกำหนดจำนวนบุคคลที่จะแต่งตั้ง คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหา กำหนดการรับสมัคร การยื่นใบสมัคร การประชุมซึ่งผู้มีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้ กำหนดวัน เวลา และสถานที่ทดสอบ และประเมิน หลักสูตร เกณฑ์การตัดสิน การประภาคผล การแต่งตั้ง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เห็นชอบให้ อ.ก.ค. สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นผู้ดำเนินการพิจารณา บุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และเจ้าหน้าที่บริหารการศึกษาขั้นพื้นฐานด้วย

ปัจจุบัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศเรื่องการพิจารณาบุคคลเพื่อแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๔๗ และสำนักคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ได้มีคำสั่งที่ ๑๘๐๒/๒๕๔๗ และ๑๘๐๓/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๔๗ แต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวเป็นเหตุให้ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่ไม่ผ่านการคัดเลือกซึ่งจะต้องพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ ในตำแหน่งดังกล่าวไม่พอใจ จึงฟ้องเป็นคดีต่อศาลปกครอง

นายชวัช อุวิเชียร ในฐานะผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้รับมอบอำนาจจากผู้ฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๗ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๗ แจ้งว่าไม่ประสงค์จะท้าท่าคัดค้านค่าให้การของผู้ถูกฟ้องคดี และขอให้ศาลปกครอง ดำเนินการพิจารณาคดีตามกระบวนการต่อไป ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๑๙ ศาลได้มีคำสั่งให้ท้าคัดค้านค่าให้การรวม ๒ ครั้ง ตามคำสั่งเรียกให้ท้าคัดค้านค่าให้การ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๗ และวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๙ ได้รับทราบคำสั่งทั้งสอง ดังกล่าวแล้ว แต่ไม่ท้าคัดค้านค่าให้การ ต่อมาได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๗ แจ้งว่าได้เคยท้าคัดค้านค่าให้การและส่งเอกสารเพิ่มเติมให้กับศาลปกครองคราวล่าสุดแล้ว จึงไม่ขอท้าคัดค้านอีก แต่ประสงค์จะให้ศาลมีพิจารณาคดีต่อไป ซึ่งศาลได้มีคำสั่ง



ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๘ ให้ผู้พ้องคดีที่ ๑๙ จัดส่งสำเนาคำคัดค้านคำให้การและเอกสารเพิ่มเติมที่ผู้พ้องคดีที่ ๑๙ อ้างว่าได้ยื่นต่อศาลปกครองนครราชสีมา ปรากฏว่า ระยะเวลาได้ล่วงเลยนานนานพอสมควรแล้ว ผู้พ้องคดีที่ ๑๙ ไม่นำส่งเอกสารดังกล่าวต่อศาล จึงถือว่า ผู้พ้องคดีที่ ๑๙ ไม่ทำคำคัดค้านคำให้การ แต่ประสงค์จะให้ศาลพิจารณาพิพากษาคดีต่อไป

ศาลมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๘ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตามคำสั่งศาล ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตามคำสั่งศาลว่า เหตุที่อ้างมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ในกรอบของการออกประกาศรับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๗ เนื่องจาก กฏ ก.ค. ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ว่าด้วยการกำหนดระดับเงินเดือนของตำแหน่งข้าราชการครู ลงวันที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดระดับเงินเดือนของตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาให้ได้รับเงินเดือนในระดับ ๘ หรือระดับ ๙ และตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาให้ได้รับเงินเดือนในระดับ ๘ ซึ่งมาตรา ๔๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ กำหนดให้การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งซึ่งได้รับเงินเดือนในระดับ ๘ และระดับ ๙ จะต้องได้รับอนุมัติจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อเป็นกรณีที่กฎหมายบัญญัติไว้ เช่นนี้ จึงได้ระบุไว้ในประกาศรับสมัคร กล่าวคือ เอกสารการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจะสั่งบรรจุและแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้ต่อเมื่อรับอนุมัติจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และนอกจากนี้โดยที่ตำแหน่งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพิ่งกำหนดขึ้นตามมาตรา ๓๐ (๑) (๒๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังมิได้อนุมัติเป็นหลักการให้ อ.ก.ค. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรม หรือผู้บังคับบัญชา มีอำนาจอนุมัติการบรรจุและแต่งตั้งแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่อย่างใด ดังนั้น ในกรณีเช่นนี้ จึงต้องขออนุมัติจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เท่านั้น

ส่วนเหตุที่อ้างมาตรา ๔๖ เนื่องจากการประกาศรับสมัครครั้งนี้มีเจตนาสรรหาบุคคลซึ่งรับเงินเดือนในระดับเดียวกับตำแหน่งที่กำหนดไว้ในกฏ ก.ค. ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ว่าด้วยการกำหนดระดับเงินเดือนของตำแหน่งข้าราชการครู กล่าวคือ ข้าราชการซึ่งรับเงินเดือน



ในระดับเดียวกับตัวแทนผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา คือได้รับเงินเดือนในระดับ ๔ หรือระดับ ๕ และได้รับเงินเดือนในระดับเดียวกับตัวแทนรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา คือได้รับเงินเดือนในระดับ ๘ ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับ กกฎ ก.ค. ดังกล่าว ประกาศรับสมัครจึงได้กำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครไว้ประกอบด้วย ที่เกี่ยวกับระดับตัวแทนว่าจะต้องเป็นข้าราชการครูที่ดำรงตัวแทนระดับ ๔ หรือระดับ ๕ แล้วแต่กรณี และหากผู้ที่ผ่านการประเมินและได้รับคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรง ตัวแทนผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแล้วแต่กรณี เป็นข้าราชการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่อีกเป็นข้าราชการครู สังกัดอยู่ในกรมเดียวกัน ก็จะเป็นการย้ายไปแต่งตั้งให้ดำรงตัวแทนซึ่งได้รับเงินเดือนในระดับ เดียวกัน ตามนัยมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง จึงต้องอ้างมาตรานี้ไว้ในประกาศรับสมัครสอบ

เหตุที่อ้างมาตรา ๔๖ เนื่องจากตัวแทนผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นตัวแทนที่มีความสำคัญที่จะขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาให้บรรลุตามเจตนารมณ์ของพระราชนูญญาติการศึกษาแห่งชาติและ นโยบายของรัฐบาล ดังนั้น การสรรหาบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตัวแทนต่อไป ก็ จึงไม่ได้จำกัดสิทธิการสมัครเฉพาะข้าราชการครูที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานเท่านั้น แต่ได้เปิดโอกาสให้ข้าราชการครูในสังกัดกรมอื่นของกระทรวงศึกษาธิการ ที่มีความรู้ความสามารถ ทั้งด้านการบริหารและด้านวิชาการ มีสิทธิสมัครตัว ตามประกาศ คณะกรรมการข้าราชการครู เรื่องรับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตัวแทนผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่กำหนด คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการแต่งตั้งไว้ในข้อ ๒.๒.๓ ว่าให้ศึกษานิเทศก์ ๔ ที่เคยปฏิบัติ หน้าที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ ระดับกรมมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี และหากผู้ได้ผ่านการ ประเมินและได้รับคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตัวแทนผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ก็เป็นการโอนข้าราชการครูจากกรมหนึ่งไปแต่งตั้งให้ดำรงตัวแทนข้าราชการครู อีกกรมหนึ่ง ตามนัยมาตรา ๔๖ ในตัวแทนและรับเงินเดือนระดับเดียวกับที่กำหนดไว้เป็น คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครสอบ จึงต้องอ้างมาตรานี้ไว้ในประกาศรับสมัครสอบ

สำหรับเหตุที่อ้างมาตรา ๔๖ เนื่องจากการประกาศรับสมัครครั้งนี้ 乃ก็จะ จะเป็นการเปิดโอกาสให้ข้าราชการครูที่สังกัดกรมอื่นในกระทรวงศึกษาธิการมีสิทธิสมัครแล้ว ยังเปิดโอกาสให้ข้าราชการประเภทอื่นโดยเฉพาะผู้ที่เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งสังกัด



สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือกรมอื่นในกระทรวงศึกษาธิการที่มีคุณสมบัติ
ตามประกาศรับสมัครมีสิทธิสมัครสอบด้วย ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการครู เรื่อง
รับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่กำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับ^๔
การแต่งตั้งไว้ในข้อ ๒.๒.๕ ว่า ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกอง^๕
ผู้อำนวยการสำนัก ผู้เชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ในการบริหารงานไม่ต่ำกว่าระดับกองมาแล้ว^๖
ไม่น้อยกว่า ๓ ปี โดยจะต้องมีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๘ ซึ่งคุณสมบัติตั้งกล่าวก็คือ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และหากข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด^๗
ผ่านการประเมินและได้รับคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาก็เป็นการโอนข้าราชการพลเรือนสามัญมาเป็นข้าราชการครู ตามนัย^๘
มาตรา ๔๐ จึงต้องอ้างมาตรานี้ไว้ในประกาศรับสมัคร

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีเมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘ โดยได้รับฟัง
สรุปข้อเท็จจริงของคุลากการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแฉลงการณ์
เป็นหนังสือลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๘ ของคุลากการผู้แฉลงคดีด้วยแล้ว

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี ก្នុងนัย ระเบียบ
ข้อบังคับ ยลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

ข้อเท็จจริงพังได้ว่า เมื่อได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหาร
ราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้ว ยังผลให้โครงสร้างและระบบบริหารราชการ
ของกระทรวงศึกษาธิการเปลี่ยนแปลงไป โดยมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติ
ให้มีการจัดระเบียบราชการกระทรวงศึกษาธิการออกเป็น ระเบียบบริหารราชการในส่วนกลาง
ระเบียบบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา และระเบียบบริหารราชการในสถานศึกษาของรัฐ
ที่จัดการศึกษาระดับปริญญาที่เป็นนิติบุคคล ในส่วนการบริหารราชการในสถานศึกษาของรัฐ
มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้การบริหารและ
การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษาและให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ศึกษาธิการ โดยคำแนะนำของสภากาชาดคุณภาพมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนด
เขตพื้นที่การศึกษา และให้จัดระเบียบบริหารราชการของเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็น^๙
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยให้ผู้อำนวยการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ



ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และจะให้มีร่องผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการรองจากผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อช่วยปฏิบัติราชการก็ได้และมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันนี้ก็ต้องไว้ในวาระเริ่มแรก เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตพื้นที่การศึกษาแล้ว ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามจำนวนเขตพื้นที่การศึกษาที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครุและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งต่อมารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเขตพื้นที่การศึกษาจำนวน ๑๙๕ เขต ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๖ และได้มีคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สร ๕/๒๕๔๖ เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมที่ สร ๑๑/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๖ จำนวน ๑๙๕ ราย ซึ่งผู้พ้องคิดที่ ๑ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต ๑ และผู้พ้องคิดที่ ๒ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์เขต ๑ ตามลักษณะ ส่วนผู้พ้องคิดที่ ๑๖ และผู้พ้องคิดที่ ๑๙ เอกสารที่การคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีคำสั่งที่ ๖๙/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๖ แต่งตั้งให้เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก และรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต ๑ ตามสำคัญ

ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่า ได้เกิดปัญหาข้อขัดข้องเกี่ยวกับการใช้อำนาจตามกฎหมายของผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เนื่องจากมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ มิได้กำหนดขอบเขตการปฏิบัติหน้าที่และไม่มีการเทียบฐานะตามกฎหมายของผู้ได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวไว้ ดังนั้น เพื่อให้ดำเนินดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายและสามารถปฏิบัติหน้าที่บริหารงานบุคคลในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาไปจนกว่าจะมีการประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครุภัณฑ์



บุคลากรทางการศึกษา และโดยที่พระราชนูญต์ตรีเป็นข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งเป็นกฎหมายบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูยังมีผลใช้บังคับ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๖ จึงได้มีมติกำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติตรีเป็นนบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นหน่วยงานทางการศึกษา ตามมาตรา ๓ (๕) แห่งพระราชบัญญัติตรีเป็นข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ และเนื่องจากตำแหน่งผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นตำแหน่งที่ยังไม่ได้มีการกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติตรีเป็นข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ จึงได้มีมติกำหนดให้มีตำแหน่งดังกล่าวรวมทั้งตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารการศึกษา ขั้นพื้นฐาน เป็นข้าราชการครู ตามมาตรา ๓๐ (๑) (๒๑) แห่งพระราชบัญญัติตรีเป็นข้าราชการครูดังกล่าว พร้อมเงินประจำตำแหน่งของผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และได้เสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อออกรก្យ. ก.ค. ซึ่งต่อมาคณะกรรมการรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบ ก្យ. ก. ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติตรีเป็นข้าราชการครู ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๗ และได้มีการออกพระราชบัญญัติกำหนดเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการ และผู้ดํารงตำแหน่งผู้บําริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๗

ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๗ ได้มีมติเห็นชอบกรอบอัตรากำลังข้าราชการครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โดยกำหนดให้มีตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจำนวน ๑ ตำแหน่ง และรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจำนวน ๒ ตำแหน่ง และมีมติอนุมัติ คุณสมบัติเฉพาะ และมาตรฐานกำหนดตำแหน่งผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รวมทั้งมีมติอนุมัติหลักเกณฑ์การพิจารณาบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดํารงตำแหน่ง ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้กำหนดตำแหน่งและกรอบอัตรากำลังข้าราชการครู ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ลงนามในประกาศ คณะกรรมการข้าราชการครู เรื่อง รับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดํารงตำแหน่งผู้อำนวยการ



สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๗ และประชุมคณะกรรมการข้าราชการครู เรื่อง รับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๗ โดยกำหนดวันรับสมัครตั้งแต่วันที่ ๑๑ - ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๗ และกำหนดวันทดสอบความรู้และเจตคติทางการบริหาร รวมทั้งวินัยสอบสัมภาษณ์และประเมินความเหมาะสมสมกับตำแหน่ง และปัจจุบัน ผู้ถูกพ้องคดีที่ ๒ ได้มีประชุม เรื่องการพิจารณาบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ลงวันที่ ๑๘ มีถุนายน ๒๕๔๗ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้มีคำสั่งที่ ๑๗๐๒/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๘ มีถุนายน ๒๕๔๗ แต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวเป็นเหตุให้ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่ไม่ผ่านการคัดเลือก ต้องพ้นจากภาระปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าว

ผู้พ้องคดีเห็นว่า ประกาศรับสมัครดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะผู้ถูกพ้องคดีที่ ๒ ไม่มีอำนาจกำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นหน่วยงานทางการศึกษา และกำหนดให้ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เป็นข้าราชการครู รวมทั้งไม่มีอำนาจกำหนดอัตราเงินเดือนในตำแหน่งดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๑๓ การออกประกาศดังกล่าวจึงเป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจหรืออนุญาตให้อำนาจหน้าที่ ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ นอกจากนี้มาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๑๖ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งปัจจุบันกฎหมายดังกล่าวยังไม่มีการบังคับใช้

ผู้พ้องคดีทั้งสี่จึงขอให้เพิกถอนประกาศคณะกรรมการข้าราชการครู เรื่อง รับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา



สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ และประกาศคณะกรรมการข้าราชการครู เรื่อง รับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ขอให้ศึกษาธิการจังหวัด ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ไปจนกว่ากฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจะมีผลใช้บังคับ และขอให้ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด ผู้ช่วยผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และผู้ช่วยสามัญศึกษาจังหวัดปฏิบัติหน้าที่รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามคำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานต่อไปจนกว่ากฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจะมีผลใช้บังคับ

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า ประกาศคณะกรรมการข้าราชการครู เรื่อง รับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ และประกาศคณะกรรมการข้าราชการครูเรื่อง รับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นประกาศที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

มาลพิจารณาแล้วเห็นว่า กระทรวงศึกษาธิการได้ปฏิรูปการศึกษาโดยการตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และปรับปรุงโครงสร้างของส่วนราชการเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติตั้งกล่าว ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งพระราชบัญญัติตั้งกล่าวได้กำหนดโครงสร้างและระบบบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการใหม่แตกต่างจากโครงสร้างและระบบบริหารเดิมโดยการโอนยุบส่วนราชการและจัดระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการใหม่ออกเป็นระเบียบบริหารราชการในส่วนกลาง ระเบียบบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา และระเบียบบริหารราชการในสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาที่เป็นนิติบุคคล และได้จัดให้มีระบบการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูขึ้นใหม่ เพื่อรับรองโครงสร้างและระบบบริหารตั้งกล่าว ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในส่วนของ



การจัดระเบียบบริหารราชการของเขตพื้นที่การศึกษา ได้แบ่งระเบียบบริหารราชการออกเป็น
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีมาตรฐาน ๑๐๘ รายการ
และวาระสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๓๖
ได้บัญญัติให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการครูและ
รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และรองผู้อำนวยการสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้บังคับบัญชารองจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ซึ่งดำเนินการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาดังกล่าว เป็นตำแหน่งบริหารที่ไม่ปรากฏในโครงสร้างและระบบบริหารราชการเดิม
ของกระทรวงศึกษาธิการมาก่อน และเป็นตำแหน่งที่ไม่ปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ อย่างไรก็ตาม ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานี้
ตามบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๓๖
มาตรา ๗๕ ได้บัญญัติว่า ในระหว่างเริ่มแรกให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งข้าราชการ
ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และ
ให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการครู และ
รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาไปพลางก่อนจนกว่าจะมี
การแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ดังนั้น ในขณะที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษายังไม่มีผลใช้บังคับ จึงยังไม่อาจดำเนินการเพื่อให้รัฐบาลแต่งตั้งผู้อำนวย
ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถือว่า
เมื่อกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษายังไม่มีผลใช้บังคับ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจนำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งมีผลใช้บังคับ
อยู่ในขณะนั้นมาดำเนินการเพื่อแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้นั้น เห็นได้
ว่าตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นตำแหน่งที่สำคัญต่อการปฏิรูปการศึกษา
ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๖ เนื่องจากเป็นตำแหน่งบังคับบัญชาและ
รับผิดชอบการปฏิบัติราชการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามโครงสร้างและระบบบริหาร
ราชการใหม่ การสรรหาและการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวโดยอาศัยอำนาจตาม
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งเป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหาร
งานบุคคลตามโครงสร้างและระบบบริหารราชการเดิมจึงไม่สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา



และเจตนาرمณ์ของบทเฉพาะกาล ตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๖ ดังกล่าว และแม้ว่าในขณะที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษายังไม่มีผลบังคับใช้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะมีอำนาจนำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ มาใช้บังคับได้ก็ตาม แต่ก็นำมาใช้ได้เฉพาะในส่วนที่ไม่ขัดหรือแย้งกันที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๖ เท่านั้น ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๖ เมื่อมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๖ บัญญัติไว้ชัดเจนว่าให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปฏิบัติหน้าที่ไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่อาจดำเนินการเพื่อแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ได้ และนอกจากนี้ แม้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจะมีอำนาจในการวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาในการใช้อำนาจของผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตามนัยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติได้แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ที่จะวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาอันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โดยการดำเนินการให้มีการแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา แต่อย่างใดไม่ ด้วยเหตุผลดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประภาครับสมัคร ข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จึงเป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่ หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย จึงเป็นประการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

สำหรับตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานั้น เนื่องจาก เป็นตำแหน่งตามโครงสร้างและระบบบริหารราชการใหม่ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๖ เช่นเดียวกับตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา และเป็นตำแหน่งบังคับบัญชาของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา การดำเนินการเพื่อแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวในขณะที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษายังไม่มีผลใช้บังคับ จึงไม่อาจกระทำได้ ด้วยเหตุผลเช่นเดียวกับ



การแต่งตั้งผู้ดำเนินการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ดังที่ได้วินิจฉัยไว้แล้วข้างต้น ดังนั้น ประกาศรับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำเนินการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาจังหวัดยกภูมายเช่นเดียวกัน

พิพากษาให้เพิกถอนประกาศคณะกรรมการข้าราชการครูเรื่อง รับสมัคร ข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำเนินการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ และประกาศ คณะกรรมการข้าราชการครูเรื่อง รับสมัครข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำเนิน รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีประกาศดังกล่าว

นายประนัย วนิชชานนท์
ดุลการหัวหน้าคณบดีสถาปัตยกรรมศาสตร์

นายไพรожน์ มิงเต็น
ดุลการศาลาปักครองกลาง

นายสมยศ วัฒนภิรมย์
ดุลการศาลาปักครองกลาง

ดุลการเจ้าของสำนวน



ดุลการผู้แต่งคดี : นายอภิรักษ์ ปานเทพอินทร์

